

Opole, 2016.09.08

ŻNG.8361.63.2016
ŻNG.8361.116.2016

DECYZJA Nr 51/2016

Działając na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. poz. 678, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wymierza przedsiębiorcy **Zakład Przetwórstwa Mięsnego MAXPOL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, 47 - 420 Kuźnia Raciborska, ul. Nowy Świat 8, NIP: 639-17-92-071, karę pieniężną w wysokości 1200,00 złotych** (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście 00/100), z tytułu wprowadzenia do obrotu **1 partii produktu pod nazwą: Kielbasa Wileńska** - kielbasa wieprzowa z dodatkiem mięsa wołowego, średnio rozdrobniona, wędzona, parzona, w ilości 1,70 kg, o wartości 32,22 zł, wyprodukowana przez Zakład Przetwórstwa Mięsnego MAXPOL Sp. z o. o., 47 - 420 Kuźnia Raciborska, ul. Nowy Świat 8, z oznaczeniem terminu przydatności do spożycia "należy spożyć do: 12.03.2016", nr partii: 24020, która jest produktem zafałszowanym w rozumieniu przepisów prawa żywnościowego z uwagi na brak zawartości wołowiny zadeklarowanej w składzie produktu.

Uzasadnienie:

W dniach 08-11.03.2016 r., działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-63/2016 z dnia 07.03.2016 r., inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: OWIIH) przeprowadzili kontrolę żywności w Sklepie Firmowym, 47-330 Zdieszowice, ul. Filarskiego 1, należącym do Zakładu Przetwórstwa Mięsnego MAXPOL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, 47 - 420 Kuźnia Raciborska, ul. Nowy Świat 8 (zwanego dalej: *Stroną*).

Kontrolę przeprowadzono na podstawie przepisów:

- art. 3 ust. 1,2,3 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE. L z 2004 r., Nr 165, str.1 z późn. zm.),
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. poz. 678, z późn. zm.) (zwaną dalej: *ustawą*)

o jakości handlowej) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity z 2016 r. Dz. U. poz. 1059, z późn. zm.)(zwanej dalej: *ustawą o Inspekcji Handlowej*), oraz

- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

Zakres tematyczny kontroli obejmował kontrolę jakości handlowej mięsa i jego przetworów pod kątem przestrzegania prawa żywnościowego.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania Strony - [REDAKTOWANO]

W toku kontroli w celu sprawdzenia jakości handlowej przetworów mięsnych oferowanych do sprzedaży przez Stronę pobrano do badań laboratoryjnych próbki produktu oferowanego do sprzedaży pod nazwą: *Kielbasa Wileńska* - kielbasa wieprzowa z dodatkiem mięsa wołowego, średnio rozdrobniona, wędzona, parzona, wyprodukowana przez Stronę, oznaczona terminem przydatności do spożycia "należy spożyć do: 12.03.2016", nr partii: 24020, (zwana dalej: *Kielbasą Wileńską*).

Próbki do badań laboratoryjnych pobrano na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 10 i art. 27 ust. 1 i ust. 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*, zgodnie z trybem określonym w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2012 r. poz. 496).

Jednocześnie, mając na uwadze brzmienie przepisu art. 28 ust. 1 *ustawy o Inspekcji Handlowej*, z tej samej partii i w tej samej ilości pobrano, zabezpieczono i przekazano pod dozór osoby upoważnionej do reprezentowania Strony - [REDAKTOWANO] próbkę kontrolną *Kielbasy Wileńskiej*. Szczegóły zostały udokumentowane w protokole pobrania próbki Nr 101639 z dnia 09.03.2016 r.

Przebieg i ustalenia poczynione w toku kontroli, zostały opisane w protokole kontroli: nr akt ŻNG.8361.63.2016, który został bez uwag odebrany i podpisany przez osobę reprezentującą Stronę - [REDAKTOWANO] w dniu 11.03.2016 r.

Pobrane próbki *Kielbasy Wileńskiej* po zabezpieczeniu przekazano w dniu 10.03.2016r. do Akredytowanego Laboratorium Kontrolno – Analitycznego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Katowicach, 40-951 Katowice, ul. Brata Alberta 4 (Nr akredytacji AB 717).

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że próbka *Kielbasy Wileńskiej* nie spełnia deklaracji producenta podanej w oznakowaniu wyrobu, ze względu na brak obecności wołowiny zadeklarowanej w oznakowaniu produktu. Wynik analizy laboratoryjnej udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 134/2016 z dnia 21.03.2016 r.

Działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia urzędowej kontroli żywności Nr ŻNG-116/2016 z dnia 11.04.2016 r., w dniu 12.04.2016 r. osobę upoważnioną do reprezentowania Strony- [REDAKTOWANO] zapoznano z wynikami badań laboratoryjnych *Kielbasy Wileńskiej* przedkładając sprawozdanie z badań nr 134/2016 z dnia 21.03.2016 r. Jednocześnie ww. [REDAKTOWANO] poinformowano o prawie złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

Strona z przysługującego jej prawa skorzystała i pismem z dnia 21.04.2016r. złożyła wniosek o zbadanie próbki kontrolnej.

W dniu 27.04.2016 r. próbki kontrolne *Kielbasy Wileńskiej* przekazano do Laboratorium Kontrolno – Analitycznego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Olsztynie,

10-282 Olsztyn, ul. Poprzeczna 19 (Nr akredytacji AB 433).

Przeprowadzone badania laboratoryjne udokumentowane w sprawozdaniu z badań Nr 306/2016 z dnia z 17.05.2016 r. wykazały, że *Kielbasa Wileńska* nie odpowiada wymaganiom określonym w deklaracji producenta z uwagi na brak stwierdzenia obecności DNA krowy.

Na podstawie art. 33 ust 1 *ustawy o Inspekcji Handlowej*, w dniu 06.06.2016 r. w związku z negatywnymi wynikami badań laboratoryjnych *Kielbasy Wileńskiej*, OWIiH wystosował wystąpienie pokontrolne do *Strony* (producenta kwestionowanego wyrobu), w którym szczegółowo przedstawił ustalenia oraz wniósł o ustosunkowanie się do stwierdzonej nieprawidłowości.

W odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne w piśmie z dnia 14.06.2016 r. (data wpływu 21.06.2016r.) *Strona* wypowiedziała się odnośnie stwierdzonych nieprawidłowości oraz oświadczyła, iż w celu wprowadzenia do obrotu handlowego wyrobów zgodnych z deklaracją na opakowaniu zostanie wzmożony nadzór nad przebiegiem procesów technologicznych, ze szczególnym uwzględnieniem faz dozowania surowców mięsnych.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy OWIiH w dniu 10.08.2016 r. zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*.

Strona została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, przysługuje jej na podstawie 10 § 1 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań.

Strona pismem z dnia 16.08.2016 r. złożyła oświadczenie w zakresie wysokości przychodu i obrotów wynikających z deklaracji CIT za 2015 r. oraz poinformowała, iż ze względu na średnioroczne zatrudnienie przedsiębiorstwo zalicza się do dużych podmiotów. *Strona* w odrębnym piśmie oświadczyła, że brak zawartości wołowiny w produkcie spowodowany był niedostatecznym wymieszaniem farszu. Zgodnie z oświadczeniami pracowników *Strony* odpowiedzialnych za produkcję, deklarowany udział w produktach mięsa wołowego był zgodny ze specyfikacjami jakościowymi. Ponadto *Strona* w przesłanym piśmie stwierdziła, że interes konsumenta nie został w istotny sposób naruszony, ponieważ deklarowany udział mięsa wołowego miał charakter marginalny i nie stanowił podstawowego kryterium, którym kierował się konsument finalny przy jego zakupie.

Strona, wypowiadając się co do zebranych materiałów w sprawie, wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej lub o umorzenie postępowania administracyjnego. Należy zaznaczyć, że OWIiH może odstąpić od wymierzenia kary jedynie w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu, co wynika z art. 40a ust. 5c *ustawy o jakości*.

W świetle wskazanych okoliczności sprawy oraz uwzględniając przesłanki z art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości*, które zostały opisane w dalszej części decyzji, OWIiH uznał, iż nie ma podstaw od odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zważywszy na fakt, że sprawa dotyczy produktu zafałszowanego, OWIiH uznał wniosek za niezasadny.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego ustalił i stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej* wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Omawiając wyżej zacytowany zapis art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej*, należy zaznaczyć, iż obliuguje on do przestrzegania jakości handlowej środków spożywczych nie tylko w zakresie unormowanym w przepisach prawa, ale również w oparciu o wszelkie informacje zawarte na opakowaniu, zadeklarowane przez producenta.

Jak wynika z art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*, przez jakość handlową należy rozumieć cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

W prawodawstwie Unii Europejskiej występuje szereg przepisów, które dotyczą zakazu zafałszowań żywności i pośrednio dookreślają to pojęcie. Jako przykład może służyć art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE. L z 2002r. Nr 31, str. 1 z późn. zm.), (zwanego dalej: *rozporządzeniem nr 178/2002*), zgodnie z którym prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Ma na celu zapobieganie:

- a) oszukańczym lub podstępnym praktykom;
- b) fałszowaniu żywności, oraz
- c) wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

W polskim ustawodawstwie definicję zafałszowanego środka spożywczego, w zakresie wymagań jakości handlowej, zawiera art. 3 pkt 10 *ustawy o jakości handlowej*. Stosownie do treści tego przepisu artykuł rolno-spożywczy zafałszowany to produkt, którego **skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej** poszczególnych artykułów rolno - spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno - spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) **w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu**, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Uwzględniając definicję „obrotu” zawartą w *ustawie o jakości handlowej*, odwołującą się do treści art. 3 pkt 8 *rozporządzeniem nr 178/2002*, wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. Zatem

za jakość handlową artykułów rolno-spożywczych odpowiada nie tylko producent, ale także przedsiębiorcy prowadzący obrót handlowy produktami żywnościowymi na każdym jego etapie, w tym także hurtowym i detalicznym.

W myśl art. 17 ust. 1 *rozporządzenia nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Mając na uwadze powyższe, obowiązek zapewniania zgodności artykułów rolno-spożywczych z wymaganiami prawa żywnościowego, w tym podawania w oznakowaniu produktu danych w zakresie składu zgodnie z prawdą, spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym, tym bardziej na podmiocie będącym jednocześnie producentem produktu.

Mając na względzie powyżej przedstawiony stan faktyczny oraz prawny, przedmiotową *Kielbasę Wileńską* należy uznać za środek spożywczy zafałszowany w rozumieniu ww. przepisów.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 zdanie pierwsze, trzecie i czwarte *rozporządzenia nr 178/2002* Państwa Członkowskie wprowadzają w życie prawo żywnościowe oraz monitorują i kontrolują przestrzeganie przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze odpowiednich wymogów prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. W tym celu ustanawiają zasady dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym **kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.**

W polskim ustawodawstwie przepisy karne, odnoszące się do prawa żywnościowego, określone zostały w *ustawie o jakości handlowej*. Artykuł 40a ust. 1 pkt 4 stanowi:

„Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno – spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł”.

OWIIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych. Mając na uwadze zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy oraz przesłanki wpływające na wysokość kary pieniężnej OWIIH ustalił:

1. Wysoki stopień szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu *Kielbasy Wileńskiej* wykazującej brak obecności wołowiny zadeklarowanej w oznakowaniu produktu. Podkreślenia wymaga fakt, iż mięso wołowe w szczególny sposób podnosi walory sensoryczne produktu, ma wpływ na konsystencję produktu, barwę, smak i zapach. Często właśnie te walory brane są pod uwagę przy wyborze produktu mięsnego. Ponadto nazwa produktu kielbasa wieprzowa z dodatkiem mięsa wołowego, średnio rozdrobniona, wędzona, parzona, wyraźnie sugeruje konsumentom, że jednym z istotnych składników produktu jest mięso wołowe. Powyżej opisane okoliczności istotnie naruszyły interesy konsumenta, który dokonując zakupu wyrobu otrzymywał produkt o innych parametrach jakościowych niż wynikało to z zamieszczonej na opakowaniu deklaracji. Konsument przede wszystkim na podstawie informacji o produkcie (składu) podejmuje decyzję o jego zakupie. Naruszenie interesów i praw konsumentów następuje

poprzez nieprzestrzeganie przepisów określających jakość handlową, a także nierzetelne informowanie w oznakowaniu o cechach czy właściwościach produktu, których w rzeczywistości on nie posiada lub posiada, ale na poziomie innym niż deklarowany. Jednym z podstawowych praw konsumentów jest prawo do bezpieczeństwa ekonomicznego, którego częścią składową jest możliwość świadomego podejmowania decyzji w zakresie dokonywania wyboru dóbr i usług. Faktem jest, że wada jakości powstała na etapie produkcji i mogła zostać wykryta przez przedsiębiorcę w trakcie zwykłych czynności przy nadzorze produkcji, jak również poprzez przeprowadzenie badań laboratoryjnych. *Strona* będąca jednocześnie producentem wyrobu powinna dołożyć wszelkich starań, aby kierować na rynek wyroby pod własną marką o najwyższej jakości. *Strona* jako profesjonalista działający na rynku artykułów rolno-spożywczych ma obowiązek znajomości przepisów prawa związanych z wykonywaną działalnością. Przedsiębiorca zajmujący się obrotem artykułami żywnościowymi powinien przestrzegać określonych standardów, co pozwoliłoby wyeliminować niezgodności na wcześniejszych etapach produkcji. Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów rolno-spożywczych z wymaganiami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym, także na etapie handlu detalicznego. Zatem *Strona*, jako producent wyrobu działający na rynku obrotu artykułami rolno-spożywczymi, powinna dołożyć wszelkich starań w celu zabezpieczenia interesów konsumentów.

Dokonując oceny stopnia szkodliwości czynu należy mieć na względzie, iż konsument jest słabszym uczestnikiem rynku. W kwestii jakości nabywanych wyrobów musi całkowicie zaufać przedsiębiorcy, iż ten, jako profesjonalista, wprowadza do obrotu handlowego produkty zgodne z wymaganiami.

2. Zakres naruszenia OWIiH ocenia jako **wysoki**, bowiem w oznakowaniu *Kielbasy Wileńskiej* podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu. Wprowadzony do obrotu środek spożywczy nie spełniał wymagań w zakresie jakości handlowej zadeklarowanej na etykiecie produktu, istotnych z punktu widzenia właściwości produktu, a tym samym kwestionowana *Kielbasa Wileńska* została wprowadzona do obrotu z naruszeniem art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej. Ograniczenie praw konsumentów nastąpiło poprzez nieprzestrzeganie przepisów dotyczących jakości handlowej, czego skutkiem jest wprowadzenie do obrotu środka spożywczego zafałszowanego oraz naruszenie interesu konsumentów w zakresie świadomego wyboru. W przedmiotowej sprawie OWIiH uznał, iż nierzetelne informowanie w oznakowaniu o cechach czy właściwościach środka spożywczego godzi w obowiązek zapewnienia zgodności oferowanych towarów z wymogami europejskiego jak i polskiego prawa żywnościowego. Prawo to nie przewiduje możliwości zwolnienia się z tego obowiązku i stanowi, że jego celem jest ochrona interesów konsumentów. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego należy uznać, iż wprowadzenie do obrotu handlowego partii zafałszowanej *Kielbasy Wileńskiej* w istotny sposób narusza zarówno interesy, jak i prawa konsumentów. Kielbasa jest artykułem żywnościowym stanowiącym element codziennego menu, postrzegana jest przez wielu konsumentów jako produkt mający wyjątkowe walory smakowo - zapachowe. Wykryta wada prawdopodobnie miałaby znaczący wpływ na wybór konsumentów, gdyż produkt nie był by postrzegany jako wyrób wieprzowy z dodatkiem wołowiny o wysokich walorach jakościowych.

3. Uwzględniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy OWIiH ustalił, że przedmiotowa przesłanka nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary. *Strona* na przestrzeni dwóch ostatnich lat nie naruszyła przepisów ustawy o jakości handlowej i jest to pierwszy stwierdzony przez OWIiH przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu handlowego artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego.

4. Kolejną przesłanką, którą OWIiH wziął pod uwagę jest **wielkość obrotów i przychodu Strony**. Pozwala ona określić pozycję przedsiębiorcy na rynku oraz dostosować wymiar kary do możliwości finansowych przedsiębiorcy. Strona pismem z dnia 16.08.2016 r. złożyła oświadczenie w zakresie osiągniętego przychodu i obrotów za rok 2015 r. Jak wynika z ww. oświadczenia, zgodnie z deklaracją CIT-8 za 2015 r. przychód Strony wyniósł [REDAKTOWANE] zł, natomiast obroty za rok 2015r. wyniosły [REDAKTOWANE] zł. W związku z powyższym OWIiH sklasyfikował Stronę jako dużego przedsiębiorcę prowadzącego działalność przetwórczą i handlową o mocnej pozycji na rynku.

5. Ostatnią przesłanką którą OWIiH wziął pod uwagę przy ustalaniu kary pieniężnej jest **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. Do obrotu handlowego zostało wprowadzone 1,70 kg kwestionowanej *Kielbasy Wileńskiej* o łącznej wartości 32,22 zł. Wartość ta jest nieznaczna i nie stanowi okoliczności uzasadniającej podwyższanie wysokości kary pieniężnej.

W oparciu o powyższe ustalenia dokonane w toku postępowania administracyjnego, OWIiH uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach (**nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł**) i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Jednocześnie OWIiH zaznacza, że przedmiotowa kara nie umniejsza wysokiemu stopniowi szkodliwości czynu. Jedynie niska wartość kontrolowanych artykułów przesądziła o ustaleniu wysokości kary w dolnej przewidzianej ustawowo granicy.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej karę pieniężną, stanowiącą dochód budżetu państwa, Strona jest zobowiązana wpłacić ww. kwoty na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Opolskiego Wojewódzkiego
inspektora Inspekcji Handlowej

Anna Lubińska
Zastępca Wydziału Ochrony Konsumentów

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

- Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) od decyzji przysługuje Stronie odwołanie w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, 45-068 Opole, ul. 1 Maja 1.
- Zgodnie z art. 40 a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno- spożywczych (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. poz. 678, z późn. zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity z 2015 r. Dz. U. poz. 613, z późn. zm.).

- Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
- Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji, zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

Otrzymują:

1. Zakład Przetwórstwa Mięsnego
MAXPOL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Nowy Świat 8
47 - 420 Kuźnia Raciborska
2. BA w/m
3. a/a

IPK